

Kız ve Koi Balıkları

Çınar BİBER

Kız ve Koi Balıkları

Çınar BİBER

Mika, Büyükanne Yuki'nin bahçesinin alt ucundaki havuzu çok severdi. Havuz yuvarlak ve sessizdi; çevresi pürüzsüz gri taşlar ve yumuşak yeşil yosunlarla çevriliydi. Havuzun içinde, yavaşça kayan turuncu kurdeleler gibi süzülen yedi koi balığı yaşıyordu. En büyüğünün başında siyah bir leke vardı ve Mika ona Benek adını takmıştı. Her sabah Mika, sarı yağmur çizmeleriyle patikadan aşağı koşup onlara merhaba derdi.

Mika sekiz yaşındaydı; siyah küt saçları ve kaşlarını gıdıklayan kâkülleri vardı. Yürürken yeşil sulama kabı şeklindeki saç tokası zıplardı. Büyükanne Yuki, tokasının çok uygun olduğunu söylerdi, çünkü Mika küçük bir balık bahçivanıydı. Büyükanne Yuki hasır güneş şapkasını ve ince yuvarlak gözlüklerini takardı ve havuzlar hakkında her şeyi bilirdi. Bir sabah, "Gel," dedi. "Sana onlarla nasıl ilgilendiğimizi göstereyim."

"Koi balıkları güçlüdür," dedi Büyükanne Yuki suyun kenarına diz çökerek, "ama bizim yardımımıza ihtiyaçları var." Mika'ya yanında küçük işaretler olan uzun bir cam tüp verdi. "Bu suyu test eder," diye açıkladı. "Balıklar suyu solur, tıpkı bizim havayı soluduğumuz gibi." Mika, yuvarlak bıyıklı ağzını suyun üstüne uzatan Benek'e baktı. "Yani temiz su onları mutlu mu tutuyor?" diye sordu. "Temiz su onları sağlıklı tutar," dedi Büyükanne Yuki.

Ertesi sabah Mika, küçük bir kova koi yemiyle erken geldi. Yemi yavaşça suyun yüzeyine serpti, azar azar. Önce Benek yükseldi; parlak turuncu-beyaz pulları ışıldıyordu, diğerleri de parlak kıvılcımlar gibi onu izledi. Yerken dalgalanan yüzgeçleri usulca sallanıyordu. "Çok fazla değil," diye fısıldadı Mika kendi kendine, Büyükanne Yuki'nin sözlerini hatırlayarak. "Her gün biraz, bir kerede çok olandan daha iyidir."

Beslemeden sonra Mika suyu cam tüple kontrol etti. Küçük işaretlere baktı ve sayıyı küçük bir deftere yazdı. Bazen su berrak ve iyiydi. Bazen bulanık görünürdü ve hemen Büyükanne Yuki'ye söylerdi. "Aferin kızıma," dedi Büyükanne Yuki, leylak rengi hırkasını düzelterek. "Fark ettin. Bakımın en önemli kısmı budur — dikkat etmek." Mika başını salladı ve sayıyı dikkatlice yazdı.

Bazı günler işler yavaş gelirdi. Mika, suya batıp suyu bulandırmadan önce düşen yaprakları uzun bir kepeyle toplamak zorundaydı. Filtreyi durulamalı ve hafif kabarcıklar çıkaran küçük pompayı kontrol etmeliydi. Kolları yorulurdu ve çizmeleri çamurlanırdı. Bir öğleden sonra, "Bunu her gün yapmak zorunda mıyım?" diye sordu. "Balıklar sana bağlı," dedi Büyükanne Yuki yumuşak bir sesle.

Mika, Benek'i ve diğerk altı koi balığını düşündü. Onlar yaprakları toplayamaz ya da suyu kontrol edemezdi. Sadece yüzebilir, bekleyebilir ve güvenebilirlerdi. Bu yüzden Mika devam etti. Oyun oynamak istediğı günlerde bile her sabah geldi. Onları besledi, saydı ve sayılarını deftere yazdı. Yavaş yavaş havuz berrak kaldı ve koi balıkları parlak bir şekilde yüzdü.

Bir sabah Mika endişe verici bir şey gördü. Su biraz yeşil ve bulanık görünüyordu ve koi balıkları dipte kalıyordu. Benek yemek için neredeyse hiç yukarı çıkmadı. Mika'nın küçük yuvarlak yüzü ciddileşti ve burnundaki çiller sanki hareketsiz kaldı. "Büyükanne Yuki!" diye seslendi. "Suda bir sorun var." Büyükanne Yuki hasır şapkası yana eğik bir şekilde hemen geldi.

Birlikte suyu test ettiler. Sayı iyi değildi. "Çok fazla güneş ve çok fazla yaprak," dedi Büyükanne Yuki sakince. "Bunu düzeltebiliriz." Mika ve Büyükanne Yuki yan yana çalıştılar. Yaprakları topladılar, taze su eklediler ve havuzun bir kısmını küçük bir paravanla gölgelediler. Bütün öğleden sonrayı aldı. Mika'nın kolları ağrıyordu ama durmadı. "Neredeyse oldu," diye fısıldadı Benek'e.

Üç gün boyunca Mika suyu günde iki kez kontrol etti. Her sayıyı defterine yazdı ve koi balıklarını sadece biraz besledi. Büyükanne Yuki, "Bu yavaş kısım. Bakımın gerçekten yaşadığı yer burası," dedi. Mika koi balıklarının aşağıda sessizce dinlendiğini izledi. Endişelendi ama çalışmaya devam etti. Dördüncü sabah su yeniden berrak bir şekilde parıldadı. Benek yüzeye çıktı ve bıyıklarını ona doğru kıpırdattı.

Koi balıkları birer birer yukarı çıktı; turuncu, beyaz ve siyah lekeleri güneşte parlıyordu. Parlak daireler çizerek yüzdüler, yüzgeçleri ipek gibi dalgalanıyordu. "Teşekkür ediyorlar," diye güldü Büyükanne Yuki, ela gözleri gözlüklerinin ardında kısılarak. Mika da güldü ve sulama kabı tokası zıpladı. "Çok mutlu görünüyorlar!" dedi. "Sağlıklılar," dedi Büyükanne Yuki. "Ve bunun sebebi senin asla pes etmemen."

Mika küçük defterini açtı ve sayfalar dolusu bütün sayılarına baktı. Her gün oradaydı — güneşli günler, çamurlu günler, yavaş günler. "Çok fazla gündü," dedi. "Evet," dedi Büyükanne Yuki, sıcak bir elini Mika'nın omzuna koyarak. "Hayvan bakımı tek büyük bir gün değildir. Birbiri ardına gelen birçok küçük gündür. Bu sürekliliktir ve bu sevgidir."

O andan itibaren Mika sabah rutinini sürdürdü. Koi balıklarını besle, yaprakları topla, suyu test et, sayıyı yaz. Bazı günler hızlı ve kolaydı. Bazı günler yavaş ve çamurluydu. Ama Mika hiçbir sabahı atlamadı, çünkü yedi parlak dostu onu bekliyordu. Benek her zaman ilk gelirdi, başındaki siyah leke parlardı ve diğerleri canlı mücevherlerden oluşan küçük bir geçit töreni gibi onu izlerdi.

Büyükanne Yuki, Mika'ya havuz için boyaması için küçük bir tabela verdi. Mika şöyle yazdı: TEMİZ SU, MUTLU BALIKLAR. Tabelayı yeşile boyadı ve ahşap bir direğe astı. Sonra yosunlu taşlara oturdu ve koi balıklarının süzülüşünü izledi. "Onlara çok iyi bakıyorsun," dedi Büyükanne Yuki. "Deniyorum," dedi Mika. "Her gün." Ve gurur duyuyordu — berrak havuzdan ve yedi yüzen dostundan gurur duyuyordu.

Güneş bahçenin üzerine battı ve havuzu altın ve pembeye çevirdi. Mika sarı çizmelerini duruladı ve cam tüpüyle defterini kaldırdı. Benek kenara yakın yavaş bir daire çizerek yüzdü, sanki iyi geceler diyordu. Mika el salladı. "Yarın görüşürüz," diye fısıldadı. Kalbinde, düzenli bakımın sessiz bir dostluk türü olduğunu biliyordu ve bu, bütün bahçeyi daha aydınlık yapıyordu.

Ve ondan sonraki her sabah Mika, kovası ve defteriyle patikadan aşağı geldi. Su berrak kaldı, koi balıkları sağlıklı kaldı ve havuz küçük yuvarlak bir ayna gibi parıldadı. Mika, sana bağlı olanlara yardım etmenin, iş yavaş olsa bile bir sevinç olduğunu öğrendi. Hayvan bakımı sabır ve süreklilik ister — ve Mika her ikisini de her gün verdi.